

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 VODA ZSÓFIA:
ROZSNYÓ, A SZÜLŐVÁROSOM
- 3 HRBÁCSEK NOSZEK MAGDALÉNA:
FELEMÁS CIPŐBEN
- 4 PETRES CSIZMADIA GABRIELLA:
KÖZELÍTENI EGYMÁS
ÁLLÁSPONTJAIT.
BESZÉLGETÉS TÓTH GÁBORRAL
- 7 BEÖTHY ÁDÁM:
ONLINE ERŐSZAK ÉS ANNAK
MEGELŐZÉSE AZ ISKOLÁBAN –
EGY EMBERI JOGI OKTATÁSI
MÓDSZERTANI MEGKÖZELÍTÉS
- 10 BREZSNAY DÁVID:
MINDEN, AMIT TUDNOD KELL AZ
INTERNETES ZAKLATÁSRÓL
- 13 TÓTH BERNADETT – SZÓKE REBEKA:
A DIGITÁLIS MÉDIAHASZNÁLAT
ÖSSZEFÜGGÉSEI GYERMEK- ÉS
SERDÜLŐKORBAN
- 17 PAP FERENC – FEHÉR ÁGOTA –
LEHOCZKY MÁRIA MAGDOLNA:
LÉLEKTŐL LÉLEKIG –
A SZEMÉLYESSÉG ÉRTÉKE ÉS
MEGERŐSÍTÉSE A DIGITÁLIS
VILÁGBAN
- 20 ERDŐDI CINTIA:
DIGITALIZÁCIÓ ÉS JÁTÉK
A TANULÁS MEGSEGÍTÉSÉBEN
- 23 KRALINA HOBOH KATALIN:
ONLINE OKTATÁS – ONLINE TANULÁS
- 26 TÓTH TAR ÉVA:
KLÍMAKRÍZIS. A TALAJSZENNYEZÉS
VESZÉLYEINEK BEMUTATÁSA TER-
MÉSZET TUDOMÁNYOS KÍSÉRLETEK
SEGÍTSÉGÉVEL
- 29 VARGYAS-TÓTH JULIANNA:
HOGYAN ÉPÍTSÜNK OSZTÁLY-
KÖZÖSSÉGET MEGOLDÁSFÓKUSZÚ
MEGKÖZELÍTÉSSEL?
- 31 URBANIK TÍMEA:
„NYULAS” ÓRÁK ÉS KÖNYVEK
AZ ISKOLÁBAN. OLVASÁSI ÉS
SZÖVEGÉRTÉSI KÉPESSÉGEK
FEJLESZTÉSE INTERAKTÍV
KÖNYVVEL
- 33 CSICSAY ALAJOS:
MIÉRT NYUGTALANÍTANAK
BENNÜNKET A VÍRUSOK?
- 35 HORVÁTH GÉZA:
A KATEDRA MATEMATIKAVERSENY
XXVII. ÉVFOLYAMÁNAK DÖNTŐJE
ZSELÉZEN
- 36 ÁDÁM ZITA:
INNOVÁCIÓ TESTKÖZELBEN.
GONDOLATOK AZ SZMPSZ
27. ROZSNYÓI KÖZOKTATÁSI
KONFERENCIÁJA KAPCSÁN

HRBÁCSEK NOSZEK MAGDALÉNA
FELEMÁS CIPŐBEN

Minden tanévkezdés bizakodással teli, hátha jobb lesz az előzőnél, és minden tanévzárás egy dolgos, munkával teli időszak lezárása. De vajon milyen volt az idei tanév köztes időszaka? Az értékelés decensen fogalmazva akár így is hangozhatna: a tanév nem a megszo- kott terv szerint haladt. Nem írhatjuk rutinosan a krónikákba, hogy szeptemberben ez volt, októberben az..., mert sem ez, sem az nem úgy teljese- dett ki, ahogyan elterveztük. Tudom, tudom, mindig van a tarsolyunkban B opció, de az elmúlt tanév inkább a C opció felé tendált. Megjegyzem, a „hogyan megoldani a lehető legjob- ban a nem várt helyzetet” projektben jeleskedett a pedagógustársadalom az ország bármely pontján, az iskolázta- s bármelyik szintjén!

A gyakorló pedagógus tudja, mi a dolga, mégis nagy kihívás volt ez a felemás instrukciókkal, érzelmekkel, tartalmakkal teli időszak. Mert hogy is volt? Anno Domini 2021 szeptem- berében már két Covid-hullámot ma- gunk mögött tudva azt reméltük, jobb és tényleg „jelenlétibb” oktatás vár ránk. Aztán ahogy jöttek az esősebb, borúsabb napok, úgy szállt el a közös karácsonyváró műsorokra, a jelenlé- ti oktatásra, a különféle programokra vonatkozó remény. Valahol sejtettük, most sem lesznek hagyományos sza- lagavatók, habár idén már kreatívabbak voltunk, s a lezárások előtt gyorsan, csendesen, de feltűztük a reménység szalagjait a végzős diákoknak. Kény- szermegoldásokkal volt terhes az őszi, a tél, és megint visszavonultunk az online térbe. A leporolt körömcipő megint a sarokban landolt, előkerült a jól bevált, elnyűtt szabadidőruha, a papucs, a csiz- mát csak séta, orvoslátogatás és/vagy bevásárlás esetén húztuk fel, barátunk ismét a négy fal, az online tanítás, a vé- get nem érő indokolt és indokolatlan intézkedések hada, a hétköznapiakat a húzd meg, vond meg megoldások jelle- mezték, mint például az alsósok mehet- nek suliba, a felsősök nem, majd azok is, majd megint nem, és heti szinten tesztelesek, eredmények felmutatása (de csak a Covid-tesztéké), karanténok, oltások, nem oltások, felesleges bürok- rácia... Aztán virtuális félévzárás, is- kolai eredmények felmutatása felemás cipőben, felemás hangulatban, de nem utolsósorban felemás tudással! A tavasz

aztán levetette rólunk a megcsömörlött járványt, az elnyűtt papucsom kidob- tam a járvánnyal együtt a szemetesbe. Közben fent, Pozsonyban eldöntötték, idén már lesz érettségi. Igen, és tesztet írnak azok, akik két évig szinte alig kop- tathatták az iskolapadokat. A papucsos oktatás meghozta a maga gyümölcsét, az eredmények önmagukért beszéltek. Víruska visszavonult, helyette sokkal rosszabb helyzet jött: szomszédaink há- borúba álltak. Ezalatt lassan mindenki visszatért az iskolába, és úgy tanítot- tunk, ahogy régen, igazi cipőben.

Az elhivatott pedagógus a két Covid- tanév alatt számos változatot dolgozott ki a mit és hogyan tanítsunk égisze alatt, óvodától egyetemig. Tették dolgu- kat az oktatást segítő szervezetek, véle- ményt formáltak a szaklapok hasábjain a szakavatottak. Pusztába kiáltott sza- vak maradnak? Meglátjuk. Megszoktuk a mindennapok taposómalmát, s bár rohadtt nehéz volt, végigcsináltuk.

A tanév célegyenesében vannak még meglepetések.

Főnt, Pozsonyban, az iskolai refor- mot ütik nyélbe, pontosabban szeret- nek, hiszen a jelenlegi vezetés csak Covid-oldó volt eddig. Ilyen summával nem lehet új választást nyerni, új cipő kell, hát varrjunk. Az se baj, ha nem kényelmes, csak új legyen... A mentor- programot már nem is említem.

De nem lenne teljes a kép, ha elsik- lanék afelett, hogy fény van az alagút végén... Pénz – az még nincs, de pe- dagógusok, netán megvirrad? Lesz fizetésemelés? Ki tudja? Ja, hogy talán utcára kell menni érte, s majd velünk tapsol vagy tüntet a miniszter is? Vagy marad minden a régiiben? Vagy egyre lejjebb csúszunk?

Mindeközben kezünk alatt felnő egy újabb nemzedék. Felemás cipőben. Ho- gyan, milyen tudással, hittel vértézzük, vagy tudjuk-e egyáltalán felvértezni őket? Cél-e a flexibilitás, kreativitás mellett az elengedhetetlen közös tudás is, amit mindenképp át kell/ene adni? Szerintem igen. Ha be akarjuk pótolni a lemaradást, akkor van mit behoznunk.

Odafentre üzenjük, ideje elővenni a kaptafát, s jobb lábbelit csinálni, mert szorít az idő és szorít a cipő...

Idelentre végtelen türelem kéretik.

Addig is, kollégáim, jó pihenést, kel- lemes nyarat. Ősszel ne felejtsem senki papucsot venni... Hátha.